

mentul „Noaptea domnişoarei Millî“. Articole substanţiale iscălesc D-nii Ernest Ene, T. Cristureanu, D. Avram, Aureliu Weiss, Lucian Boz. Cronicile şi recenziiile prin varietatea şi bogăţia lor, dau prestigiu nediscutat vechii publicaţii literare. **s. tel.**

Adevărul literar şi artistic. An. XV, Seria II, No. 787.

Se menţine cu numere bine alcătuite chiar şi atunci când nu apelează la colaborarea scriitorilor fruntaşi. Ultimul număr îşi sprijină proza pe trei talente tinere : *Lazăr Juliu, M. S. Ioanid şi Lucreţia Dăscălescu*. Le-am dori mai dure în expresie, mai îndrăzneţe în graduarea notaţiilor, mai concentrate în zugrăvirea personajilor prezentate. Dl. *M. Sevastos* aminteşte cu multă îndreptăţire, intelectualilor, de anumite datorii întru apărarea „civilizaţiei statului nostru“ şi a „Culturii poporului românesc“. Multă căldură în prezentarea scriitorului Cezar Petrescu pune *Valer Donea*. Subscriem în întregime „Cronica mizantropului“ semnată de *Aristarc*. În ultimii ani; juni scriitori refuzaţi de reviste, sunt luaţi în braţe de unele edituri şi proclamaţi pur şi simplu... genii. Teamă ni-i că lectorul român ne mai puţin răsufla de alăteia *genii autohtone*, se va reîntoarce la vechea pasiune : literatura franceză. Cronică ideilor, recenziiile şi cronicile mărunte, susţinute cu talent de *H. Blazian, D. I. Sucheanu, Alice Gabrielescu şi M. Jakota*. **s. tel.**

Arhiva. *Organul societăţii istorico-filologice din Iaşi.* Director : prof. *I. Bărbulescu*. Anul 42, 1935, No. 3-4.

Vechia revistă istorică ieşană, întemeiată în 1889 şi condusă din 1906 de d. prof. *I. Bărbulescu*, continuă a apărea sub conducerea harnicului profesor de slavistică din Iaşi.

S'a spus că unii profesori, chiar dacă nu mai lucrează, fac măcar pe elevii lor să lucreze. D. prof. *Bărbulescu* le face bine pe amindouă, fiind totodată cercetător şi animator. Se simte în jurul *Arhivei* o echipă de tineri lucrând serios la promovarea problemelor importante din istoria noastră. Nu pot să nu subliniez şi eroismul cu care, în ciuda greutăţilor cu care luptă astăzi mai ales revistele de specialitate, *Arhiva* reuşeşte să apară la timp.

Din numărul dublu 3-4, apărut de curind, spicuesc, în afară de preţioasele contribuţii ale d-lui prof. *I. Bărbulescu* : un studiu de *Gh. Duzinchevici* despre *Jean Baptiste Linchou*, un Francez cu rol politic la noi în sec. XVIII (cu documente noi) ; cercetări de *C. A. Stoide* despre *mînăstirea Bisericiani* (cu documente) ; o serie de ascuţite observaţii critice ale lui *P. Caraman*, *Folklor românesc în englezeşte*, relative la cartea lui *H. Beza*, *Paganism în Roumanian folklore* (1928) ; *Aug. Scriban* semnalează greşeli ale *dicţionarului etimologic* de *L. A. Candrea*. Recenzii bogate. **N. I. P.**

Pagini Literare, Anul II, No. 11-12, 15 Decembrie 1935. Turda.

Frumos şi pătrunzător articol de d. *Grigore Popa* : *Invitaţie la frumos*. În acest număr, ca şi în altele, articole şi cronici de *Romulus Demetrescu*, ieşan de origine, profesor la Cluj, care priveşte cu un ochiu just şi cumpăneşte cu generosităţea manifestările literare ale timpului nostru. **Ms.**

Muzică şi poezie. Revista Filarmoniceii. (No. 2, Decembrie 1935).

Primul contact cu revista este impresionant : hîrtie foarte bună, tipar excelent, preţ cit se poate de convenabil.

Dar în conținut, pe lângă contribuții datorite unor autori consacrați, găsim, cu mirare, și fraze ca acestea :

„Geniul lui Beethoven cucerește domenii noi în viața vegetală“...

Alta :

„Georgescu este un optimist în artă. La pupitru, spatele lui desenează linia verticală a atenției“.

Incă una :

„Personalitățile de mîna doua însă, au devenit implicit inaccesibile cetitului ; și aceasta pentru că, lipsindu-le geniul care să le apropie prin puterea lui de viață, de public și să le dea astfel circulație compensatorie pentru ce pierdeau pe calea formatismului de expresie în căldura exprimării totale de sine, s'au mărginit să se exprime numai pe latura de diferențiere de marele public“.

Și astfel, pe multe pagini supra-veline, își etalează proza... „pe calea formatismului de expresie“... unele personalități de mîna a doua, inaccesibile cetitului...

Apoi, în mijlocul revistei, găsim un supliment muzical în care prozodia este tratată de o manieră profund originală. De o pildă : accentul tonic în cuvîntul aur, cade pe ultima silabă... *úr*. Iar cuvintele : „Pridvor“, „verde“, „ceardac“, sunt prozodiate astfel „pri-dvor“, „ve-rde“ și „cea-rdac !“...

În fine, în partea ei finală, revista completează educația muzicală a cititorilor cu două autografe. Din care aflăm că : Dl. Georgescu este un geniu, că București în limba lui Molière se ortografiază Boucarest, că „Filarmonica“ este „une excellente orchestre“ și că Milstein, pentru Beethoven, Vitali și chiar Lalo... rămîne „fără acces la intrarea principală a muzicii“. D.